

The Effect of Group Counseling on Premenstrual Syndrome in High School Girls in Hamadan, 2017: A Clinical Trial

Batul Khodakarami ¹, Hosein Mohagheghi ², Narges Babakhani ^{3*}, Seyedeh Zahra Masoumi ⁴, Maryam Farhadian ⁵

1. Instructor, Mother and Child Care Research Center, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran
2. Assistant Professor, Faculty of Social Sciences and Economics, Bu-Ali Sina University, Hamadan, Iran
3. MSc, School of Nursing and Midwifery, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran
4. Assistant Professor, Mother and Child Care Research Center, School of Nursing and Midwifery, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran
5. Assistant Professor, Department of Statistics, School of Health, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran

Article Info

Abstract

Received: 2017/12/7

Accepted: 2018/01/16

Published Online: 2018/03/16

DOI:
10.30699/sjhnmf.26.a5.306

Original Article

Use your device to scan and
read the article online

Introduction: Premenstrual syndrome with high prevalence has a negative effect on girls' normal living. Using drugs to relieve the symptoms and adverse effects of long-term use of the drugs can be a matter of concern. In this study, we tried to reduce the severity of premenstrual syndrome using group counseling.

Methods: The study sample was girls aged 15 to 17 years old studying in high school in Hamadan in 2016. The study tools were two questionnaires containing demographic characteristics and the PSST. Of 215 participants, 120 subjects with moderate to severe menstrual syndrome were divided into two groups of 60 subjects. Subjects participated in 3 counseling sessions regarding increasing self-awareness about the premenstrual syndrome. Data was analyzed by SPSS21 using independent and paired t-test. The significance level was less than 0.05.

Results: The mean of severity of premenstrual syndrome before and after counseling sessions was not statistically significant in the both groups ($P=0.87$), but after the end of the consultation, there was a significant decrease in mean severity of syndrome severity in the intervention group compared to the control group ($P<0.001$).

Conclusion: Counseling in premenstrual syndrome can have an effective role in reducing the severity of premenstrual symptoms.

Keywords: Counseling, Premenstrual syndrome, Girls.

Corresponding Information

Narges Babakhani, MSc, Faculty of Nursing and Midwifery, Hamedan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran. Email: nargesbabakhani@yahoo.com

Copyright © 2018, Sci J Hamadan Nurs Midwifery Fac. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-noncommercial 4.0 International License which permits copy and redistribute the material just in noncommercial usages, provided the original work is properly cited.

How to Cite This Article:

Khodakarami B, Mohagheghi H, Babakhani N, Masoumi Z, Farhadian M. The Effect of Group Counseling on Premenstrual Syndrome in High School Girls in Hamadan, 2017: A Clinical Trial. Sci J Hamadan Nurs Midwifery Fac. 2018; 26 (5): 306-314

تأثیر مشاوره گروهی در سندروم پیش از قاعده‌گی دختران دبیرستانی شهر همدان، سال ۱۳۹۵ مطالعه کارآزمایی بالینی

بتول خداکرمی^۱، حسین محققی^۲، نرگس باباخانی^{۳*}، سیده زهرا معصومی^۴، مریم فرهادیان^۵

- مریمی، مرکز تحقیقات مراقبت‌های مادر و کودک، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران
 استادیار، دانشکده علوم اجتماعی و اقتصاد، دانشگاه بولعلی سینا، همدان، ایران
 دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران
 استادیار، مرکز تحقیقات مراقبت‌های مادر و کودک، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران
 استادیار، گروه آمار، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

چکیده

مقدمه: سندروم پیش از قاعده‌گی بسیار شایع است و بر زندگی دختران تأثیرات منفی دارد. مصرف طولانی مدت دارو، برای تخفیف علائم و عوارض این سندروم، می‌تواند مشکل‌ساز باشد. در این پژوهش سعی شده با استفاده از مشاوره گروهی شدت علائم سندروم کاهش داده شود.

روش کار: جامعه مورد بررسی دختران ۱۵-۱۷ ساله دبیرستانی شهر همدان در سال ۱۳۹۵ بودند. ابزار پژوهش دو پرسنامه خصوصیات دموگرافیک و PSST^۱ بود. از میان ۲۱۵ دانش‌آموز شرکت‌کننده، ۱۲۰ نفر سندروم پیش از قاعده‌گی متوجه تا شدید داشتند که به دو گروه ۶۰ نفره آزمون و کنترل تقسیم شدند و در سه جلسه مشاوره گروهی با مضماین ارتقای خودآگاهی درباره سندروم شرکت کردند. اطلاعات به دست آمده با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS نسخه ۲۱ و آزمون‌های تی مستقل و زوجی تجزیه و تحلیل شد. سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: میانگین شدت سندروم پیش از قاعده‌گی، قبل از جلسات مشاوره در هر دو گروه یکسان بود و از نظر آماری اختلاف معنی‌داری با هم نداشت ($P=0/87$)، اما پس از پایان مشاوره کاهش معنی‌داری در میانگین شدت سندروم در گروه مداخله نسبت به گروه کنترل مشاهده شد ($P<0/01$).

نتیجه‌گیری: نتایج نشان داد مشاوره در زمینه سندروم پیش از قاعده‌گی می‌تواند نقش مؤثری در کاهش شدت علائم داشته باشد.

واژه‌های کلیدی: مشاوره، دختران، سندروم پیش از قاعده‌گی

اطلاعات مقاله

تاریخ وصول:	۱۳۹۶/۹/۱۶
تاریخ پذیرش:	۱۳۹۶/۱۰/۲۶
انتشار آنلاین:	۱۳۹۶/۱۲/۲۵

نویسنده مسئول:

نرگس باباخانی
 دانشجوی کارشناسی ارشد،
 دانشکده پرستاری و مامایی،
 دانشگاه علوم پزشکی همدان،
 همدان، ایران
 پست الکترونیک:
 nargesbabakhani@yahoo.com

مقدمه

بی‌حصولگی، مشکل در تمرکز و حافظه، خلقوخوی متغیر و... است [۱,۲].

شایع‌ترین علائم روانی بدء این قرار است: عصبانیت و تحریک‌پذیری (۷۶ درصد)، اضطراب (۷۱ درصد)، خستگی، لتارژی و نوسانات خلقی (۵۸ درصد) [۲]. علائم جسمانی نیز همچون سردرد، سرگیجه، آکنه و مشکلات پوستی، ماستالژی، تهوع و مشکلات گوارشی، درد شکم، کمردرد، درد مفاصل، افزایش وزن، تغییر در خواب و... [۱].

فراوانی این سندروم در قاره اروپا ۴۰ درصد، آفریقا ۸۵ درصد، آسیا ۴۶ درصد و آمریکای جنوبی ۶۰ درصد گزارش شده است [۳]. به طور کلی ۷۵-۸۵ درصد از زنان در سنین باروری برحی از علائم و تغییرات ناشی از این سندروم را دارند [۲,۴]. در ایران شیوع ۶۲/۴-۶۷/۷ درصدی [۵,۶] و در تحقیقی دیگر شیوع ۵۲/۹ درصدی گزارش شده است که ۳۴/۵ درصد به شکل شدید این سندروم مبتلا بوده‌اند [۷].

سیکل‌های گوناگونی در فیزیولوژی بدن زنان وجود دارد که هر کدام با نظم خاص خود تعادل جسمی و روایی را فراهم می‌سازد. یکی از حیاتی‌ترین و تأثیرگذارترین آنها سیکل قاعده‌گی است؛ دوره‌ای پر فرازونشیب که در آستانه سن بلوغ آغاز می‌شود و تحولات بیولوژیکی بدن زن، نظام هویتی و نقش زنانگی، بارداری و زایمان و درنهایت آنچه را ویژگی زنانه محسوب می‌شود به ارمنان می‌آورد [۱]. این سندروم ۶-۱۲ روز قبل از خونریزی ماهانه شروع می‌شود و تا ۲ روز (حداکثر ۴ روز) بعد از آغاز خونریزی ادامه دارد [۱]. نشانه‌ای عاطفی - روانی و فیزیکی است که قبل از خونریزی رخ می‌دهد و علائم آن پس از شروع دوره بدون هیچ مداخله دارویی و غیر دارویی برطرف می‌شود [۱]. در مجموع ۱۵۰ علامت (حتی بیشتر) مربوط به سندروم پیش از قاعده‌گی شناسایی شده است که شامل علائم روان‌شناسی ضعف، خستگی، اضطراب، تحریک‌پذیری، تندرماتاجی و عصبانیت، احساس تنها‌ی و افسردگی، نگرانی، موقع شدن و زودرنجی،

کافی دختران در این زمینه، می‌توان برای ارتقای آگاهی دختران درباره این سندروم از مشاوره‌های گروهی به عنوان بخشی از مداخلات برای تخفیف شدت علائم سندروم استفاده کرد [۴۲]. در این پژوهش تأثیر مشاوره‌های گروهی بر ارتقای خودآگاهی دختران و کاهش علائم این سندروم بررسی شده است.

روش کار

حجم نمونه مورد نیاز در هریک از گروههای مطالعه براساس فرمول زیر و مطالعه مشابه Ashtari و همکاران [۱۲] محاسبه شد. میزان اطمینان این آزمون ۹۵ درصد و توان آزمون نیز برابر ۹۰ درصد در نظر گرفته شده است. پس از جایگزینی مقدارها، حداقل حجم نمونه مورد نیاز در هریک از گروهها ۶۰ نفر (مجموعاً ۱۲۰ نفر در دو گروه) تعیین شد.

$$n = \frac{(\sigma_1^2 + \sigma_2^2) z_{\frac{1-\alpha}{2}}^2}{(\mu_1 - \mu_2)^2}$$

معیارهای ورود به مطالعه شامل موارد زیر می‌شود:

۱. دختران دبیرستانی با ۱۷-۱۵ سال سن
۲. ابتلا به سندروم پیش از قاعده‌گی با شدت متوسط تا شدید (نمره ۱۹ و بیشتر در پرسشنامه PSST)
۳. گذراندن حداقل شش سیکل قاعده‌گی
۴. مصرف نکردن دارو به دلیل ابتلا به بیماری جسمانی و روانی
۵. استفاده نکردن از داروهای گیاهی و شیمیایی مؤثر بر سندروم پیش از قاعده‌گی از قبیل داروهای آرامبخش و خواب‌آور، هورمونی، آنتی پروستاگلاندین‌ها حداقل یک ماه قبل از شروع جلسات مشاوره

معیارهای خروج از مطالعه شامل این موارد است:

۱. بروز وقایعی از قبیل فوت یا بیماری نزدیکان
۲. دو جلسه متوالی غیبت از مشاوره

ابتدا شش مرکز به صورت تصادفی از بین دبیرستان‌ها و هنرستان‌های همدان در مناطق مختلف شهر انتخاب شد (سه مدرسه گروه مداخله و سه مدرسه گروه کنترل). از بین ۲۱۵ نفر واحد شرایط که در پیش‌آزمون شرکت کردند، ۱۲۰ نفر به سندروم پیش از قاعده‌گی متوسط و شدید مبتلا بودند. این افراد به روش جدول اعداد تصادفی، در گروههای آزمون و کنترل تقسیم شدند (در گروههای ۸ تا حداقل ۱۲ نفری). گفتنی است در دو گروه مداخله و کنترل فاکتورهای شدت علائم سندروم پیش از قاعده‌گی (متوسط و شدید)، سطح اجتماعی مدرسه و سن همسان‌سازی در نظر گرفته شد. در قالب جلسات مشاوره گروهی، طی سه جلسه یک ساعته به مدت سه هفته (هفت‌های یک جلسه) به گروه مداخله مشاوره داده شد که هر جلسه شامل پرسش و پاسخ، مشاوره و بحث‌های گروهی و ارائه اسلاید بود. اطلاعات با استفاده

در مواردی نیز شیوع سندروم در دختران دبیرستانی تا ۸۶ درصد ذکر شده است [۸]. در تحقیقی گسترده در دختران دبیرستانی شیوع ۸۳/۱ درصدی در ایران به دست آمده است که ۵۷/۷ درصد علائم PMDD و شدید را داشته‌اند [۹]. ۳-۸ درصد زنان مبتلا به این سندروم علائم را بشدتی تجربه می‌کنند که می‌تواند باعث ایجاد اختلال شدید کارکرد در حیطه‌های اجتماعی یا شغلی شود [۱۰، ۱۲]. ۵۱-۸۶ درصد از دختران نوجوان علائم این سندروم را تجربه می‌کنند و حتی می‌توان گفت نرخ شیوع درجهات متوسط تا شدید آن در نوجوانان بیشتر از زنان بزرگسال است [۴، ۱۳، ۱۴].

علت اصلی بروز این عارضه ناشناخته است، اما اتیولوژی‌هایی در این زمینه پیشنهاد شده، از جمله افزایش حساسیت به چرخه طبیعی تغییرات استروژن و پروژسترون، افزایش فعالیت آلدوسترون و رنین پلاسمای (به هم خوردن روند رنین- آژنیوتانسین آلدسترون)، اختلال در ناقل‌های عصبی سروتونین، GABA (گاما آمینو بوتیریک اسید)، هیپوگلیسمی، کمبود ویتامین B6، افزایش پرولاکتین، افزایش پروستاگلاندین‌ها، افزایش آندروژن‌ها، کاهش سطح منیزیم و کلسیم، کاهش اندورفین‌ها، ورااثت، مزاج، سبک زندگی و عوامل اجتماعی [۶، ۱۰، ۱۵-۱۸].

این سندروم می‌تواند به سوءرفتار در محیط‌های آموزشی و اجتماعی و متعاقب آن ضعف در انجام کار و تکالیف درسی، ناخوشی در مراکز صنعتی، اداری و تحصیلی و بستری شدن در بیمارستان منجر شود [۲۰]. از طرفی این سندروم انزواه اجتماعی و ویزیت‌های طبی و روان‌پزشکی را در پی دارد که باعث افزایش میزان غیبت از کار (۱۹ درصد)، کاهش کارایی شغلی در افراد شاغل (۱۷ درصد)، مشکل در روابط فردی و خانوادگی [۲۱]، ناسازگاری با همسر و بدرفتاری با فرزند می‌شود [۲، ۵، ۱۴، ۱۹، ۲۲]. علاوه بر این، در مبتلایان به این سندروم احتمال بروز افسردگی بعد از زایمان بیشتر خواهد بود [۲۳].

از آنجا که پاتوفیزیولوژی دقیق این سندروم شناخته‌شده نیست درمان قطعی برای آن وجود ندارد و اغلب از درمان مورد-علامتی استفاده می‌شود [۲۴]. در درمان آن داروهایی نظیر ضدافسردگی‌ها، آرامبخش‌ها و مدرها تجویز می‌شوند اما به دلیل عوارض این داروها (از قبیل بیماری‌های قلبی-عروقی و مقطوعی بودن رویکردها)، درمان به سمت طب سوزنی و مکمل [۲۵، ۲۶]، تغییر در سبک زندگی [۲۷] و افزایش آگاهی [۲۸]، ورزش‌های بی‌هوایی [۲۴، ۲۹]، یوگا و تن‌آرامی‌ها [۲۲]، موسیقی درمانی [۲۵]، ماساژ درمانی، بیوفیدبک [۳۰]، مکمل درمانی [۶، ۳۱-۳۶]، مشاوره مهارت‌های زندگی [۱۵، ۳۷، ۳۸] و مشاوره شناختی-رفتاری [۳۰، ۳۹-۴۱] رفته است.

مسلم است که ارتقای آگاهی درباره سندروم و چگونگی بروز آن و ایجاد خودآگاهی فردی در دختران مبتلا می‌تواند به کاهش علائم این سندروم کمک کند [۲۸، ۴۲]. با توجه به اهمیت سلامت جسمانی و روانی دختران و همراه شدن این سندروم با اختلال‌های جسمانی و روانی و کمبود اطلاعات

آن مطالعه پایایی پرسش‌نامه با محاسبه ضرب آلفای کرونباخ بررسی شد. برای بررسی روابی پرسش‌نامه نیز از دو روش ظاهری و محتوایی استفاده شد. در آزمون پایایی این ابزار، مقدار آلفای کرونباخ 0.90 به دست آمد. مقادیر نسبت روابی محتوا و شاخص روابی محتوا به ترتیب 0.70 و 0.80 حاکی از روابی محتوایی این پرسش‌نامه است [۴۵].

در پژوهش حاضر، مشاوره با افراد گروه مداخله به صورت گروهی و در سه جلسه یک ساعته طی سه هفته انجام شد.

از دو پرسش‌نامه دموگرافیک محقق‌ساخته و پرسش‌نامه استاندارد سندروم پیش از قاعده‌گی (PSST) گردآوری شد. پرسش‌نامه سندروم پیش از قاعده‌گی ۱۹ سؤال دارد و هدف از آن تشخیص شدت سندروم قبل از قاعده‌گی PMDD^۱ و PMS^۲ است. سنجش سوالات با استفاده از مقیاس لیکرت چهارتایی (نمرات صفر تا سه) صورت گرفت که حداقل امتیاز ممکن صفر و حداکثر ۵۷ است [۴۳، ۴۴].

Hariri و همکاران (۲۰۱۳) این ابزار را در مطالعه دانشجویان دختر دانشگاه‌های تهران اعتبارسنجی کردند. در

معرفی سندروم پیش از قاعده‌گی و بلوغ- دانش‌افزایی

آشنایی با رفتارهای مشکل‌آفرین در سندروم به صورت خودآگاهی

جلسه اول

جلسه دوم

مرور جلسات قبل

جلسه سوم

ثبت کارآزمایی است. این در حالی است که این میزان تغییر در کاهش علائم سندروم در گروه کنترل دیده نشده است (جدول ۲).

دو گروه آزمون و کنترل، قبل از مداخله، از نظر میانگین نمرات شدت سندروم تفاوت آماری معناداری با هم نداشتند ($P=0.87$). پس از مداخله در گروه آزمون میانگین نمرات از 21.5 ± 6.8 به 21.6 ± 6.9 رسید که تفاوت زیاد میانگین‌ها (10.12 ± 5.4) نشانه تأثیر مداخله است ($P<0.001$). در گروه کنترل نیز پس از مداخله میانگین نمرات از 21.4 ± 7.9 به 30.93 ± 7.7 رسید. با وجود معنادار شدن، با توجه به تفاوت میانگین‌ها (10.47 ± 1.1)، براساس دیگر مطالعات، این یافته در بالین اهمیت چندانی ندارد [۴۶، ۴۷] و گروه کنترل در مقایسه با گروه آزمون، تأثیر مداخله را بیشتر نشان می‌دهد؛ زیرا میانگین بهتری نسبت به گروه کنترل دارد. تغییر در نمرات گروه کنترل ناشی از فاصله ۵ ماهه در تکمیل پرسش‌نامه‌ها است (جدول ۳).

جلسه اول با هدف شناسایی باورهای ناکارآمد، تبیین افکار منفی در زمینه سندروم پیش از قاعده‌گی و بلوغ-دانش‌افزایی به مدت یک ساعت برگزار شد. ایجاد رابطه مناسب با دختران، طرح سوالات باز برای تأمیل در مورد موضوع و ایجاد فضای مناسب برای بیان نیازها، احساسات، باورهای درست و نادرست درباره سندروم پیش از قاعده‌گی و بلوغ از اهداف دیگر این جلسه بود. در جلسه دوم، طی یک ساعت، با هدف خودآگاهی از علائم جسمانی و روانی فردی، به بررسی راهبردهایی برای مبارزه با باورهای نادرست و آشنایی با رفتارهای مشکل‌آفرین در سندروم پرداخته شد.

اطلاعات به دست‌آمده از هر فرد به صورت جداگانه کدگذاری شد و کلیه داده‌ها وارد نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۱ شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون تی مستقل استفاده شد. در این مطالعه P value کمتر از ۵ درصد به عنوان سطح معنی‌داری در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

با کمک آزمون کلمو گروف اسمیرنوف، نرمال بودن توزیع متغیرهای پژوهش ارزیابی شد که توزیع نرمالی داشت. از این‌رو برای ارزیابی فرضیات پژوهش از آزمون‌های پارامتری استفاده شد.

در نتایج دموگرافیک، متوسط سن افراد ۱۶ سال است و دو گروه آزمون و کنترل در حیطه‌های شغل / تحصیلات پدر و شغل / تحصیلات مادر، سکونت با والدین، بیماری والدین تفاوت آماری معناداری ندارند ($P>0.05$) (جدول ۱).

در گروه آزمون، براساس شدت سندروم پیش از قاعده‌گی، ۱۰۰ درصد موارد متوسط و شدید پس از مداخله به $61/1$ درصد شیوع متوسط تا شدید کاهش یافت که نشانه تأثیر

1.Pre Menstrual Syndrome
2. Pre Menstrual Dysphoric Disorder

دوره ۲۶ شماره ۵ - آذر و دی ۱۳۹۷

جدول ۱. مقایسه متغیرهای دموگرافیک (کیفی) در گروههای کنترل و آزمون (۱۲۰ نفر)

متغیر	کنترل تعداد (درصد)	مدخله تعداد (درصد)	نتایج آزمون کای دو	سطح معنی داری	
				آزمون کای دو	سنجش
$\chi^2 = 0.33$	۱۶(۲۶/۷)	۲(۳/۳)	۲(۳/۳)	بی سواد	تحصیلات مادر
	۸(۱۳/۳)	۱۶(۲۶/۷)	۱۰(۱۶/۷)	ابتدایی و راهنمایی	
	۱۹(۳۱/۷)	۱۷(۲۸/۳)	۱۷(۲۸/۳)	دبیرستان و سیکل	
	۱۵(۲۵)	۱۵(۲۵)	۱۵(۲۵)	دیپلم	
$\chi^2 = 4.07$	۱(۱/۷)	۲(۳/۳)	۲(۳/۳)	بی سواد	تحصیلات پدر
	۲۴(۴۰)	۱۶(۲۶/۷)	۱۶(۲۶/۷)	ابتدایی و راهنمایی	
	۱۰(۱۶/۷)	۸(۱۳/۳)	۸(۱۳/۳)	دبیرستان و سیکل	
	۱۳(۲۱/۷)	۲۱(۳۵)	۲۱(۳۵)	دیپلم	
$\chi^2 = 1/7$	۱۲(۲۰)	۱۳(۲۱/۷)	۱۳(۲۱/۷)	دانشگاهی	شغل مادر
	۴۹(۸۱/۷)	۵۴(۹۰)	۵۴(۹۰)	خانه دار	
	۱۱(۱۸/۳)	۶(۱۰)	۶(۱۰)	شاغل	
	۳(۵)	۲(۳/۳)	۲(۳/۳)	بیکار	
$\chi^2 = 0.2$	۵۷(۹۵)	۵۸(۹۶/۶)	۵۸(۹۶/۶)	شاغل	شغل پدر
	۶۰(۱۰۰)	۵۹(۹۸/۳)	۵۹(۹۸/۳)	والدین	
	۰(۰)	۱(۱/۷)	۱(۱/۷)	بستگان	
	۷(۱۱/۶)	۳(۵)	۳(۵)	دارد	
$\chi^2 = 1/74$	۵۳(۸۸/۳)	۵۷(۹۵)	۵۷(۹۵)	ندارد	بیماری مادر
	۱(۱/۷)	۴(۶/۷)	۴(۶/۷)	دارد	
	۵۹(۹۸/۴)	۵۶(۹۳/۳)	۵۶(۹۳/۳)	ندارد	
	۱/۸۲	۰(۰)	۰(۰)	پدر	

جدول ۲. فراوانی شدت سندروم پیش از قاعده‌گی در گروههای کنترل و آزمون قبل و بعد از مداخله

متغیر	قبل از مداخله				بعد از مداخله
	گروه کنترل فراآنی (%)	گروه آزمون فراآنی (%)	گروه آزمون فراآنی (%)	گروه کنترل فراآنی (%)	
خفیف	۰(۰)	۰(۰)	۴(۶/۷)	۲۲(۳۶/۷)	سندروم پیش از قاعده‌گی
متوسط	۲۲(۳۶/۷)	۲۳(۳۸/۳)	۲۲(۳۶/۷)	۲۸(۴۶/۷)	
شدید	۳۸(۶۳/۳)	۳۷(۶۱/۷)	۳۴(۵۶/۷)	۱۰(۱۶/۷)	

جدول ۳. مقایسه میانگین نمرات کل سندرم پیش از قاعده‌گی قبل و بعد از مداخله در دو گروه آزمون و کنترل

نوع آزمون تی زوجی	بعد از مداخله		قبل از مداخله		گروه
	انحراف معیار \pm میانگین				
$P < 0.001$					
$t = -3/3$					
$df = 59$					
$md = 0.47 \pm 1/1$					
$P < 0.001$					
$t = 14/52$					
$df = 59$					
$md = 10.12 \pm 5/4$					
	$P < 0.001$		$P = 0.87$		
	$t = -5/9$		$t = 0/16$		نوع آزمون تی
	$df = 118$		$df = 118$		تست مستقل
	$md = 9/43 \pm 0/9$		$md = -0/2 \pm 1$		

در گروه مداخله میانگین نمرات اختلال پیش قاعده‌گی کاهش یافت ($P < 0.001$). آنها نتیجه گرفته مشاوره‌ها باعث کاهش علائم سندرم در دختران شده است. با توجه به هدف مشترک هردو پژوهش، یعنی ارتقای آگاهی دختران، نتایج تحقیق Ashtari و همکاران تأییدکننده نتایج پژوهش حاضر است [۱۲].

همچنین Kaur و همکاران در تحقیق خود در سال ۲۰۱۶ درباره تأثیر افزایش آگاهی دختران نوجوان هندی از سندرم پیش از قاعده‌گی، پس از مداخله، در گروه آزمون نسبت به گروه شاهد تفاوت معنی‌داری مشاهده کردند ($P < 0.05$) [۲۸]. افزایش آگاهی گروه مداخله از سندرم پیش از قاعده‌گی از اهداف جلسات مشاوره ما نیز بود که همسو و تأییدکننده نتایج یکدیگر هستند.

از سوی دیگر Kues و همکاران در سال ۲۰۱۴ تأثیر افزایش خودآگاهی اینترنتی را بر علائم سندرم قبل از قاعده‌گی ۱۲۸ زن آلمانی بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که مداخله تأثیر معناداری در ارتقای آگاهی و کاهش علائم سندرم در زنان داشته است [۴۱].

Masoumi و همکاران (۲۰۱۷) در پژوهشی با عنوان تأثیر آموزش مهارت‌های مقابله با پیش‌قاعده‌گی در ۱۴۰ دانشجوی کارشناسی در دانشکده پرستاری و مامایی همدان، از طریق آموزش مهارت‌های مقابله‌ای به مدت ۶۰-۹۰ دقیقه مداخله کردند. دو ماه پس از مداخله، بین میانگین نمره استرس قبل از قاعده‌گی در گروه مداخله و کنترل، قبل و بعد از مداخله، اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($P < 0.01$). با توجه به اینکه خودآگاهی یکی از این مهارت‌های مقابله‌ای است، نتایج هردو تحقیق همسو است [۴۸].

بحث

این مطالعه به بررسی تأثیر مشاوره گروهی بر سندرم پیش از قاعده‌گی دختران ۱۵-۱۷ ساله دبیرستانی در شهر همدان پرداخته است. دو گروه قبل از مداخله از نظر متغیرهای مؤثری همچون بیماری، تحصیلات و شغل والدین همگن بودند. سه ماه پس از مداخله، کاهش معنی‌داری در میانگین نمرات گروه مداخله در شدت و نوع علائم پیش از قاعده‌گی نسبت به قبل از مداخله مشاهده شد که بیانگر نقش مثبت مشاوره در بهبود و کاهش شدت علائم سندرم است.

Taghizadeh و همکاران (۲۰۱۳) در کارآزمایی بالینی خود به بررسی تأثیر مشاوره بر علائم روانی سندرم قاعده‌گی در ۱۲۳ نفر از دختران نوجوان ۹-۱۷ ساله تهرانی پرداختند. در این کارآزمایی بالینی، سه جلسه مشاوره گروهی در زمینه مفاهیم مربوط به ارتقای آگاهی درباره سندرم پیش از قاعده‌گی و ابعاد مختلف شیوه زندگی سالم (ژیمن غذایی و فعالیت بدنی) برگزار شد. پس از مشاوره کاهش معناداری در شدت کل PMS در گروه مداخله نسبت به گروه کنترل ($P < 0.001$) وجود داشت. همچنین، کاهش معناداری در پرخاشگری، اضطراب و حساسیت در روابط بین‌فردي بین دو گروه ($P < 0.05$) مشاهده شد. این نتایج همسو با نتایج تحقیق کنونی، تأثیر ارتقای آگاهی دختران از علائم خود و علل آن را در کاهش شدت سندرم نشان می‌دهد [۴۲].

در پژوهشی دیگر نیز Ashtari و همکاران، طی سال تحصیلی ۹۲-۹۳، اثربخشی آگاهی‌افزایی در زمینه سندرم پیش از قاعده‌گی را در کیفیت زندگی دانش‌آموزان دختر دبیرستانی شهر تهران بررسی کردند. پس از ۱۰ جلسه آموزش خودآگاهی از علائم سندرم و تکنیک‌های آرام‌سازی،

سپاسگزاری

پژوهش حاضر در قالب پایان‌نامه کارشناسی ارشد با پشتیبانی مالی معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی همدان با کد اخلاق IR.UMSHA.REC.1395.220 و کد کارآزمایی بالینی IRCT2015052615341N6 شده است. نویسندها مراتب تشرک خود را از مسئولان آموزش و پژوهش، مدیران و دانش آموزان دبیرستان هایی که در تحقیق شرکت کردند اعلام می کنند. بی شک بدون همکاری آنها انجام این پژوهش ممکن نبود.

تعارض منافع

سهم تمام نویسندها در این مطالعه یکسان است و هیچ گونه تعارض منافعی وجود ندارد.

References

1. Baghdassarias A, Bagheri KA. The effect of dietary and reflexology over premenstrual syndrome relief. 2013.
2. Leila Af, Farokhi F, Abbasi A. Prevalence, Severity, and Clinical Manifestations of Premenstrual Syndrome among the Students Residing in the Dormitories of Arak University of Medical Sciences, Iran. 2014. <http://www.sid.ir/En/Journal/ViewPaper.aspx?ID=354127>
3. Direkvand Moghadam A, Kaikhavani S, Sayehmiri K. The worldwide prevalence of premenstrual syndrome: a systematic review and meta-analysis study. The Iranian journal of obstetrics, Gynecology and Infertility. 2013;16(65):8-17.
4. Washington MJ, Brown C, Ling FW. Premenstrual syndrome premenstrual dysphoric disorder. In: Clinical Gynecology, Second Edition 2015. Cambridge University Press.
5. Salehi A, Momeni H, Seraji A. Comparison of the effects of Hypericum and Vitex agnus premenstrual syndrome compared with vitamin E: a randomized clinical trial. Complementary Medicine Journal of faculty of Nursing & Midwifery. 2013;3(1):395-405.
6. Nazemi M, HassaniA MH. Effect of taking soybean supplement and regular aerobic exercise in water on mental and physical symptoms of premenstrual syndrome among female students. J Knowl Health. 2014;9(2):58-65.
7. Ramezani Tehra F, Robab Allameh M. Prevalence of premenstrual syndrome and some of its relative factors in reproductive age. The Horizon of Medical Sciences. 2012;18(3):121-7.
8. Tatari F, Shaker J, Hossehni M, Amirian M, Amirian F. Frequency of pre- premenstrual dysphoric disorder(PMDD), premenstrual syndrome (PMS) and some related factors in students of girls'high schools of kermanshah. 2007.
9. Bakhshani N, Hasanzadeh Z, Raghibi M. Prevalence of premenstrual symptoms and premenstrual dysphoric disorder among adolescents students of Zahedan. Zahedan Journal of Research in Medical Sciences. 2012;13(8):29-34.
10. Maly Y. Premenstrual syndrome. Novin pezeshki. 2012;516:548-53.
11. Masoumi SZ, Alamoti MK, Shobeiri F, Roshanaei G, Mohaghghi H. Evaluating the prevalence of premenstrual syndrome among female undergraduate students of school of nursing and midwifery, Hamadan university of medical sciences in Iran. research journal of pharmaceutical biological and chemical sciences. 2016;7(2):831-7.
12. Zandi G, Osori K. The prevalence of symptoms of premenstrual syndrome and premenstrual disorders in students of Islamic Azad University. New cell- Molecular biology. 20(3).
13. Ashtari N, Pourebrahim T, Koolaei AK, A.Khoshkoneh, Khatib M. The efficacy of group awareness training of premenstrual syndrome on psychological resilience and quality of life in female high school students. Sci J Hamadan Nurs Midwifery Fac. 2015;23(1):63-73.
14. Kapur N. Premenstrual Symptoms and Social Disability. International Journal of Innovative Knowledge Concepts. 2016;2(1).
15. Anita B, Afsaneh BK. The effect of dietary and reflexology over premenstrual syndrome symptoms relief. journal of psychological researches 2013;5(17).
16. Tonekaboni MM. Effect of Two Different Intensity Regular Aerobic Exercises on Clinical Symptoms of PreMenstrual Syndrome.Cen-

از محدودیت‌های این پژوهش می‌توان به صادق نبودن افراد در تکمیل پرسش‌نامه‌ها اشاره کرد، که با بیان توضیحات لازم به شرکت کنندگان درباره اهمیت پاسخ‌هایشان در ترتیب تحقیق و جلب مشارکت صادقانه آنها سعی در حل این محدودیت شد. علاوه بر این، همکاری نکردن آموزش و پژوهش برای برگزاری جلسات بیشتر و پیگیری مستمر دانش آموزان دختر از موانع اجرای تحقیق بود.

نتیجه گیری

براساس یافته‌های این مطالعه و مطالعات مشابه، چنین نتیجه گیری می‌شود که مشاوره دادن به دختران مبتلا به سندروم پیش از قاعده‌گی می‌تواند نقش بسیاری در کاهش شدت علائم سندروم داشته باشد. بنابراین با اطمینان بیشتری می‌توان تأثیر مشاوره را در درمان این سندروم تأیید کرد.

- tral Tehran Branch. Faculty of Physical Education and Sport Science; 2011. PMID:[23056811](#) PMCID:PMC3446190
17. Mohebi Dehnavi Z, Jafarnejad F, Mojahedi M, Shakeri MT, Sardar MA. The relationship between warm and cold temperament with symptoms of premenstrual syndrome. The Iranian Journal of Obstetrics, Gynecology and Infertility. 2016;18(17):17-24.
 18. Ramezanpour F, Bahri N, Bagheri L, Fathi Najafi T. Incidence and severity of premenstrual syndrome and its relationship with social and demographic characteristics among students' College, Gonabad-2013. The Iranian Journal of Obstetrics, Gynecology and Infertility. 2015;18(170.16):21-8.
 19. Delaram M, Farkhondeh J. The effect of fennel on the pre-menstrual syndrome. 2011.
 20. Kashanian M, Fekrat M, Masoomi Z, Ansari NS. Comparison of active and expectant management on the duration of the third stage of labour and the amount of blood loss during the third and fourth stages of labour: a randomised controlled trial. Midwifery. 2010;26(2):241-5. [https://doi.org/10.1016/j.midw.2008.03.004](#) PMID:[18706744](#)
 21. Masoumi SZ, Garousian M, Khani S, Oliaei SR, Shayan A. Comparison of quality of life, sexual satisfaction and marital satisfaction between fertile and infertile couples. International journal of fertility & sterility. 2016;10(3):290. PMID:[27695611](#) PMCID:PMC5023039
 22. Momeni KH. The effectiveness of muscle relaxation to reduce the symptoms of premenstrual syndrome. Research in Medicine Shahid Beheshti University of Medical Sciences and Health Services. 2014;3(38):157-61.
 23. Bagherzadeh R, Zahmatkeshan N, Moatamed N, Khorramroudi R, Ganjoo M. Prevalence of maternal blues, postpartum depression and their correlation with premenstrual syndrome in women referred to health centers affiliated to Bushehr University of Medical Sciences. Iranian Journal of Obstetrics, Gynecology and Infertility. 2009;12(3):9-15.
 24. Abedy H, Neksereshgt A, Tashakoriyan F. The effects of resistance and endurance exercise on physical and psychobehavioral symptoms of pre-menstruation syndrome. Journal of Jahrom University of Medical Sciences. 2014;12(3).
 25. Viswanathan P, Pinto N. The Effects of Classical Music based Chakra Meditation on the Symptoms of Premenstrual Syndrome. 2015.
 26. Gao HM, Gao X, Ma BX, Li LM. Electroacupuncture treats premenstrual syndrome based on neuroscience principles. Taiwan J Obstet Gynecol. 2016;55(1):147. PMid:[26927272](#)
 27. Seedhom AE, Mohammed ES, Mahfouz EM. Life style factors associated with premenstrual syndrome among El-Minia University Students, Egypt. ISRN Public Health. 2013;2013.
 28. Kaur K, Saini P. Effectiveness of Sensitization Programme on Knowledge Regarding Premenstrual Syndrome (PMS) among Adolescent Girls. International Journal of Nursing Education. 2016;8(1):60-4. [https://doi.org/10.5958/0974-9357.2016.00011.8](#)
 29. Yekke Fallah L, Azimi H, Sadeghi T. The Effect of Aerobic and Walking Exercise on Physical and Psychological Symptoms and Pain of Premenstrual Syndrome. Iran Journal of Nursing (2008-5923). 2013;25(80).
 30. Schilling R. New Treatments For Premenstrual Syndrome. 2017.
 31. Tartagni M, Cincinelli MV, Tartagni MV, Alrashid H, Matteo M, Baldini D, et al. Vitamin D supplementation for premenstrual syndrome-related mood disorders in adolescents with severe hypovitaminosis D. Journal of pediatric and adolescent gynecology. 2016;29(4):357-61. [https://doi.org/10.1016/j.jpag.2015.12.006](#) PMID:[26724745](#)
 32. Masoumi SZ, Ataollahi M, Oshvandi K. Effect of Combined Use of Calcium and Vitamin B6 on Premenstrual Syndrome Symptoms: a Randomized Clinical Trial. Journal of caring sciences. 2016;5(1):67. [https://doi.org/10.15171/jcs.2016.007](#) PMID:[26989667](#)
 33. Dadkhah H, Ebrahimi E, Fathizadeh N. Evaluating the effects of vitamin D and vitamin E supplement on premenstrual syndrome: A randomized, double-blind, controlled trial. Iran J Nurs Midwifery Res. 2016;21(2):159-64. [https://doi.org/10.4103/1735-9066.178237](#) PMid:[27095989](#) PMCID:PMC4815371
 34. Siahbazi S, Behboudi-Gandevani S, Moghaddam-Banaem L, Montazeri A. Effect of zinc sulfate supplementation on premenstrual syndrome and health-related quality of life: Clinical randomized controlled trial. J Obstet Gynaecol Res. 2017;43(5):887-94. [https://doi.org/10.1111/jog.13299](#) PMID:[28188965](#)
 35. Mousavi P, Zaheri H, Najar S, Afshari P. The effect of Vitagnus on physical and emotional symptoms of premenstrual syndrome: a randomized clinical trial. Journal of Clinical Nursing and Midwifery. 2015;4(1):68-76.
 36. Sohrabi N, Kashanian M, Seyed Ghafoori S. Evaluation of the effect of omega-3 fatty acids on

- the treatment of pre-menstrual syndrome. Razi Journal of Medical Sciences. 2010;17(73):37-45.
37. Nourani Saadoldin S, Dadi Givshad R, Esmaily H, Sepehri Shamloo Z. Investigating the Impact of Life Skills Education on Symptoms Severity of Premenstrual Syndrome. The Iranian Journal of Obstetrics, Gynecology and Infertility. 2013;16(68):1-11.
38. Abbasinia K, Hosini F. A comparative study of the effects of omega-3 and perforan on severity mood symptoms in premenstrual syndrome. Complementary Sci J Hamadan Nurs Midwifery Fac. 2013;3(3):529-40.
39. Sepehrirad M, Toozandehjani H. Effectiveness of cognitive-behavioral group therapy training and nutritional strategies based on traditional medicine on Premenstrual Syndrome. The Iranian Journal of Obstetrics, Gynecology and Infertility. 2015;18(177):11-9.
40. Armand A, Talaei A. The effectiveness of cognitive-behavioral stress management training on reducing psychological problems and symptoms of premenstrual syndrome. bstetrics, Gynecology and Infertility. 2012;15(21):24-31.
41. Kues JN, Janda C, Kleinstauber M, Weise C. Internet-based cognitive behavioural self-help for premenstrual syndrome: study protocol for a randomised controlled trial. Trials. 2014;15:472. <https://doi.org/10.1186/1745-6215-15-472> PMID:[25467540](#) PMCid:[PMC4265499](#)
42. Taghizadeh Z, Shirmohammadi M, Feizi A, Arbab M. The effect of cognitive behavioural psycho-education on premenstrual syndrome and related symptoms. J Psychiatr Ment Health Nurs. 2013;20(8):705-13. <https://doi.org/10.1111/j.1365-2850.2012.01965.x> PMID:[22957993](#)
43. Özdel K, Kervancioğlu A, Taymur İ, Efe C, Türkçapar AF, Güriz SO, et al. Premenstrual Symptom Screening Tool: A Useful Tool for DSM-5 Premenstrual Dysphoric Disorder Aybaşı Öncesi Belirtileri Tarama Gereci: DSM-5 Aybaşı Öncesi Disfori Bozukluğunu Taramada Kullanışlı bir Gereç.
44. Steiner M, Macdougall M, Brown E. The premenstrual symptoms screening tool (PSST) for clinicians. Arch Womens Ment Health. 2003;6(3):203-9. <https://doi.org/10.1007/s00737-003-0018-4> PMID:[12920618](#)
45. Hariri FZ, Moghaddam-Banaem L, Siah Bazi S, Saki Malehi A, Montazeri A. The Iranian version of the Premenstrual Symptoms Screening Tool (PSST): a validation study. Arch Womens Ment Health. 2013;16(6):531-7. <https://doi.org/10.1007/s00737-013-0375-6> PMID:[23974654](#)
46. Abadi MAJ, Mohammadi SM. Statistical Series: An Introduction to Inferential Statistics (Numerical Estimation, Reliability Distance, and Assumption Test). Iranian Journal of Diabetes and Lipid. 2013;12(3):173-92.
47. Kim H-Y. Statistical notes for clinical researchers: effect size. Restorative dentistry & endodontics. 2015;40(4):328-31. <https://doi.org/10.5395/rde.2015.40.4.328> PMID:[26587420](#)
48. Masoumi S, Shayan A, Shobeiri F, Roshanaei G, KhaniaLlamooti M. The effect of training premenstrual coping skills in undergraduate students in the schools of nursing and midwifery, Hamedan-Iran. 2017.